St. Paul

Menighetsblad nr. 2
November 2016

·Ett i Kristus s. 2
·Pilegrimstur s. 3
·Yesterday s. 4
·Julemessene s. 6
·Jul i våre hjerter s. 7
· Mor Teresafeiring s. 8
· Peregrinatio s. 10
· WUD s. 16
·Messer og liturgier s. 20

ETT I KRISTUS

KJÆRE MENIGHET

Nettopp har vi lagt bak oss en stor begivenhet; vi kalte den «Peregrinatio»,- reise eller pilegrimsreise. Ikke at vi reiste til et hellig sted for å be og tilbe, men det hellige – Den hellige – kom til oss. Over syv hundre mennesker var møtt frem på Museumsplassen den 24. september for å ta imot bildet av Den barmhjertige Jesus og ledsage det til St. Paul kirke. Kirken var overfylt og mer enn hundre mennesker måtte følge messen via fjernsynsoverføring til krypten. Og hele uken til ende strømmet det mennesker av alle nasjoner til kirken for å be, for å søke til – og erfare Den guddommelige Barmhjertighet. Lignende møter fant etterpå sted i Sogn og Fjordane og deretter i Stavanger.

Det var en stor begivenhet for alle som var med, - et intenst møte med Den guddommelige Barmhjertighet – med Guds kjærlighet – som kommer oss i møte. Ved bønn og tilbedelse, skriftlesning og meditasjon, ved mottakelsen av sakramentene, Forsoningens sakrament og Eukaristien, ble det et personlig møte med Vår Herre og Frelser, Jesus Kristus, et møte, som jeg er sikker på, vil bli til velsignelse for hver enkelt og for hele menigheten.

Det var et stort arrangement som krevde mye forberedelse. Og alle de mange grupper, som vår menighet består av, stilte opp til planlegging og gjennomføring, kirkevakter og bærere, de som laget mat og som serverte, de som organiserte messer og gudstjenester, som sang og spilte – og som var til stede hele tiden, slik at kirken aldri var tom. Da vi snakket om dette i menighetsrådet, var entusiasmen stor. Som en sa: «Jeg er bare interessert i andakten, og det praktiske, det ordner vi.» Og slik var det. Alle de praktiske oppgavene gikk som smurt og det gjorde at så mange mennesker kunne komme til kirken i denne uken og få møte Guds Barmhjertighet.

Alle arbeidet sammen mot målet – og alt gikk i orden. Slik må det være i den kristne menighet; slik må det være i St. Paul menighet. I vår menighet kommer de 18.100 medlemmene fra mer enn 120 forskjellige nasjoner. Det er en stor rikdom, for hver og en bringer med seg sin tro og sin fromhet og i tillegg sin kultur, sin innsatsvilje og sine personlige egenskaper som vi deler med hverandre til gjensidig berikelse og til oppbyggelse i troen gjennom de delte religiøse erfaringer, fordi vi er medlemmer i Den ene Kirke. Problemene oppstår der hvor vi isolerer oss fra hverandre så vi ikke kan være sammen med de andre eller arbeide sammen med dem. Jeg er ikke først og fremst norsk katolikk eller vietnamesisk katolikk eller polsk eller tamilsk eller ... Jeg er først og fremst en katolsk kristen og dernest norsk, vietnamesisk eller polsk.

Paulus skriver: «Så er der ikke mer jøde eller greker, ikke mann eller kvinne, ikke trell eller fri, for dere er alle ett i Kristus Jesus.» Oversatt til vår situasjon ville det hete: Ikke nordmann eller polakk, ikke vietnameser eller tamil, ikke innvandrer eller innfødt, for dere er alle ett i Kristus. Jesus selv sier: «Bli i meg, så blir jeg i dere. Slik som greinen ikke kan bære frukt av seg selv, men bare hvis den blir på vintreet, slik kan heller ikke dere bære frukt hvis dere ikke blir i meg. Jeg er vintreet, dere er greinene. Den som blir i meg og jeg i ham, bærer mye frukt. For uten meg kan dere ingen ting gjøre.» (Joh 15,4-5) Bare når vi, liksom grenene på vintreet, er innpodet i stammen, Jesus Kristus, får vi hans livgivende kraft som gjør oss fruktbare.

Så må vi først og fremst søke forbindelsen med Kristus og hvis vi er nær ham, kommer vi også nærmere hverandre. Og da kan vi bære frukt, for det er ikke lenger bare min frukt og den skjer ikke bare til min egen ære, men for hele Kirkens skyld.

Som sogneprest i St. Paul menighet kan jeg glede meg over mange aktive troende som stiller opp for Kirken alltid når det trengs, om det er til den store Jesus-andakten i september, eller menighetsfesten eller Kristi Legemsprosesjonen, kirkevask eller dugnad og mye annet. Bak alt som skjer, står dere troende, fast forankret i Kristus. Det fyller meg med stor glede og takknemlighet; takk til dere og til Gud, som har kalt oss og gitt oss sin nåde til all god gjerning.

La oss ikke bli trett av å søke enhet med Kristus og med hverandre så vi kan bære frukt for Guds rikes vekst på jord.

Gud velsigne dere alle,

deres sogneprest

ALOIS

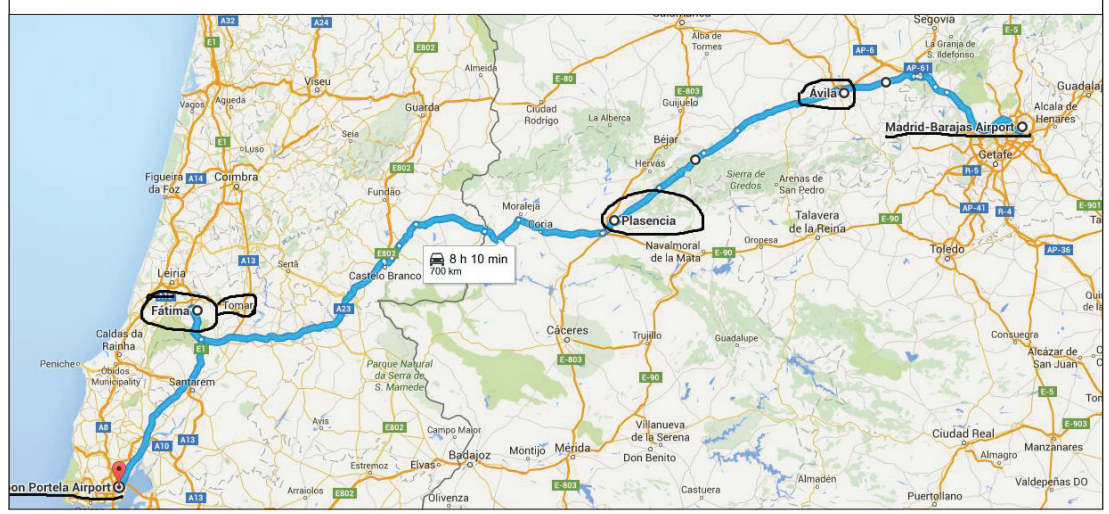
Forsidebilde: Menigheten blir innviet til den barmhjertige Jesus.
Mer om besøket av bildet av den barmhjertige Jesus på s 10.

PILEGRIMSTUR TIL AVILA OG FATIMA

14. - 20. OKTOBER 2017

Fly: Bergen - Madrid
Madrid - Avila: (122 km) - 3 overnattinger i Avila
Avila - Plasencia: (152 km) - 1 overnatting i Plasencia
Placensia – Tomar - Fatima: (304 km) - 2 overnattinger i Fatima
Fatima - Lisboa (121 km)
Fly: Lisboa – Bergen

PRIS: reise, overnatting, frokost og middag, ca 12.000 kr.
Påmelding til menighetskontoret. Epost: bergen@katolsk.no
Endelig pris er avhengig av antall deltakere og hvordan valutakursen utvikler seg.

"YESTERDAY"

MINNETALE VED EN BISETTELSE

1. lesning: 1. Tess 4, 14 - 18
Bibelsk salme: Sal 27, 1. 4. 7 og 8b og 9a. 13-14
Halleluja: Den som ser Sønnen og tror på ham, skal ha evig liv. Halleluja.
Evangelium: Johannes 6, 37 - 40

Kjære sørgende!

«Yesterday» av Beatles skal spilles i dag etter ønske fra avdøde selv. For henne stod Beatles høyt i kurs. Det er ikke så rart. Hun var selv ungdom da de hadde sin storhetstid. Tekstene deres gav nok kanskje også en gjenklang i hennes egen bevissthet. Kanskje «Yesterday» for henne ble ord om ulike minner hun bar med seg fra hennes oppvekst.
«Yesterday» er en tekst om å lengte etter de gode dager før livets vanskeligheter satte inn; gjerninger som skulle vært ugjort, ord som skulle vært usagt.
«Yesterday» er også en tekst om det å ønske rette opp det som gikk galt; å få sagt det som en ønsket å si, men kanskje ikke sa, slik du som sønnen hennes kan gi uttrykk for: «Kjære mamma. Jeg angrer dypt på at jeg ikke fikk sagt hvor glad jeg var i deg i din siste tid. Du vil bli dypt savnet. Jeg håper du endelig vil få fred med vår Herre Jesus og Jomfru Maria.»

For i en kirkelig gravferd er det ikke først og fremst «Yesterday» som er fokus, men det håpet som er gitt oss gjennom Jesu Kristi oppstandelse fra de døde. Det er Kirkens tro på at Jesus virkelig er stått opp som er kjernen i kristendommen. Hver gang det feires messe, feirer vi møtet med Den oppstandne. Hver søndag samles kristustroende for å feire en ukentlig påskefest: Herrens oppstandelse. Dette er også en trøst for oss som er nødt til å følge våre kjære til graven. Dette er ikke et punktum, men et kolon. Derfor skriver apostelen Paulus i vår første lesning:
Brødre, vi vil ikke at dere skal være uten kunnskap om dem som er sovnet inn i døden; for dere skal ikke sørge som de andre, de som er uten håp. For så sant vi tror at Jesus døde og stod opp, så skal Gud ved Jesus også føre dem som er sovnet inn, fram sammen med ham…

I Bibelen brukes ofte et bilde av kroppen eller et bilde fra jordbruket for å illustrere det faktum at de troende hører Jesus til og i ham har del i et liv som har brutt dødens makt: Som Jesus Kristus er hodet, danner de troende kroppens ulike lemmer. Når Kristus, hodet, er stått opp, skal også hans kropp, Kirken, følge på.
I katolsk tro er Jomfru Maria den første kristne. Hun ble tatt opp med sjel og kropp og gitt sete ved sin Sønns side. Det som ble henne til del, håper vi også skal bli alle troende til del, slik Jesus sier det i evangelieteksten: «Og hans vilje er at jeg ikke skal miste noen av alle dem han har gitt meg, men reise dem opp på den siste dag. For dette er min Fars vilje, at den som ser Sønnen og tror på ham, skal ha evig liv, og jeg skal reise ham opp på den siste dag.» Han er førstegrøden, det første av avlingen som høstes inn. Som førstegrøden, så resten av avlingen - de troende.

I troen på Jesus Kristus tilbys tilgivelse for de ord som ikke burde vært uttalt, de handlinger som burde vært ugjort, men også for alt det vi burde ha sagt og gjort, men aldri sa eller gjorde. Derfor handler den kristne tro mer om «tomorrow» enn om «yesterday», om håpet som er gitt oss ved Jesu Kristi oppstandelse; om å være sammen med Herren i tid og evighet!

Som pårørende avslutter du dine ord til din mor med: «Velsigne deg, min mor. Måtte Gud gi deg fred.» Vi slutter oss til dette ønsket og sier med Kirkens gamle ønske:
Herre, gi henne den evige hvile og la ditt evige lys skinne for henne. Hun hvile i fred.

P. ERIK ANDREAS

DEN HELLIGE ELISABETHS BØNN TIL TREENIGHETEN

Å min Gud, Treenighet, som jeg tilber, hjelp meg helt å glemme meg selv så jeg finner min bolig i deg, ubevegelig, i fred, som om min sjel alt befant seg i evigheten. La intet forstyrre min fred eller trekke meg bort fra deg, du Ubevegelige! La hvert øyeblikk føre meg lenger inn i ditt mysteriums dyp! Stilne min sjel. Gjør den til din himmel, din elskede bolig og hvilested! La meg aldri la deg alene. La meg være udelt til stede, helt våken i min tro, helt tilbedende, helt hengitt din skapende gjerning.

Å min elskede Kristus, korsfestet av kjærlighet, jeg vil være ditt Hjertes brud. Jeg vil dekke deg med ære. Jeg ville elske deg – like til jeg dør av kjærlighet. Jeg kjenner dog min maktløshet, og ber deg derfor: ikle meg deg selv, la min sjel få del av hver bevegelse i din sjel. Overstrøm meg, innta meg, sett deg i mitt sted, så mitt liv får utstråle ditt liv. Tre inn i meg som Tilbeder, som Frelser og Forsoner.

Å evige Ord, min Guds Ord, jeg vil bruke mitt liv på å lytte til deg. Jeg vil gjøre meg helt lærenem og lære alt av deg. Gjennom hver natt, hver tomhet, hver maktløshet, vil jeg rette blikket mot deg for å bli i ditt veldige lys. Å elskede Lede-stjerne, henfør meg, slik at jeg ikke får tre ut av din strålekrets!

Å fortærende Ild, kjærlighetens Ånd, kom over meg. La Ordet inkarneres i min sjel. La meg bli for Ham en ytterligere menneskenatur, hvor Han helt fornyer sitt mysterium. Og du, Far, bøy deg ned over din fattige lille skapning. Overskygg henne. Se ikke annet i henne enn din Elskede Sønn, Han som har all din yndest.

Å mine Tre, mitt Alt, min Salighet, du grenseløse Ensomhet, du Uendelighet hvor jeg mister meg selv. Jeg overgir meg deg som et bytte. Begrav deg i meg, slik at jeg får begraves i deg inntil jeg inntrer i ditt lys for å skue din storhets bunnløse dyp.

ELISABETH AV TREENIGHETEN

Den kontemplative nonnen, Elisabeth av Treenigheten ble helligkåret av pave Frans den 16. oktober 2016. Hun døde 24 år gammel under forferdelige lidelser forårsaket av Addisons sykdom i Karmelittklosteret i Dijon i Frankrike i 1906. Fra å være et temperamentsfullt og vanskelig barn ble hun gjennom et dypt sakramentalt liv, stillhet, overgivelse og bønn, omdannet til en «lyre i Guds hånd». Hennes lengsel etter forening med sin Gud, skinner igjennom i hennes kjente bønn til Treenigheten.

Hun har også en hemmelighet hun vil dele med oss: «Vi bærer vår himmel i oss… Det kan synes som om jeg har funnet min himmel på jorden ettersom himmelen er Gud, og Gud bor i min sjel. Den dagen jeg forstod dette ble alt klart for meg, og jeg ønsker at jeg kunne hviske denne hemmeligheten til dem jeg elsker, slik at også de, under alle forhold søker til Gud». (Ditt nærvær er min Glede! Elisabet av Dijons Liv og budskap. Efrem forlag 2009 s.29.)

AS

JULEMESSER I HORDALAND

Lørdag 24/12, Julaften:
15.00 Familiemesse
17.00 Messe på vietnamesisk
18.00 Messe på Marias Minde
21.00 Messe på polsk
23.00 Midnattsmesse i St. Paul kirke

Søndag 25/12 1. Juledag
10.00 Messe på Marias Minde
11.00 Høymesse
13.00 Messe på vietnamesisk
15.00 Messe på polsk
16.15 Messe på tamil
18.00 Messe på engelsk
19.30 Messe på polsk

Mandag 26/12 2. Juledag, St. Stefanus
10.00 Messe på Marias Minde
11.00 Messe på norsk
12.00 Messe på litauisk
13.00 Messe på vietnamesisk
17.00 Messe på tamil
18.00 Messe på filippinsk

Lørdag 31/12 Nyttårsaften
10.00 Messe på Marias Minde
18.00 Tamilsk takkemesse og tilbedelse

Søndag 1/1 1. Nyttårsdag/
Maria, Guds mor
10.00 Messe på Marias Minde
11.00 Høymesse
13.00 Messe på tamil
15.00 Messe på polsk
16.30 Messe på vietnamesisk
18.00 Messe på engelsk
19.30 Messe på polsk

Lørdag 7/1 Epifani
16.00 Messe på litauisk
18.00 Messe på latin

Søndag 8/1 Epifani/Hellig tre kongers dag
09.00 Messe på norsk
10.00 Messe på Marias Minde
11.00 Høymesse
13.00 Messe på tamil
15.00 Messe på polsk
18.00 Messe på engelsk
19.30 Messe på polsk

VOSS St. Olavs Senter
Søndag 25/12 1. Juledag
11.00 Høymesse på norsk

Mandag 26/12 St. Stefanus
11.00 Messe på polsk/norsk

Søndag 1/1 1. Nyttårsdag
11.00 Høymesse på norsk

Søndag 8/1 Epifani
11.00 Messe på polsk/norsk

Alle messene er i St. Paul kirke hvis ikke det står noe annet.

JUL I VÅRE HJERTER

En av mine favorittjulesanger er skrevet av en filippinsk sanger og komponist, Jose Mari Chan, og den heter Jul i våre hjerter. Som ung gutt pleide jeg å synge denne sangen for meg selv når julen nærmet seg. Den har en fortryllende melodi som gjør så godt å synge. Sangen er så enkel og lett og varmer hjertet med julens ånd når man nynner på den. Sangens hovedbudskap ligger i refrenget.

Let's sing Merry Christmas
and a happy holiday.
This season may we never forget
the love we have for Jesus.
Let him be the one to guide us
as another New Year starts,
and may the spirit of Christmas
be always in our hearts

Det er bare én ting som gir oss en ekte jul og det er vår kjærlighet til Jesus. Når noen feirer bursdag, og du er invitert på besøk, har du alltid med deg en gave. Den er et tegn på hvor stor pris du setter på denne personen. Hvis personen betyr mye for deg, så bryr du deg heller ikke om hvor mye gaven koster. Det som er viktig, er at personen kan oppleve hvor mye han betyr for deg.

Julen er markeringen av vår Herre og frelser, Jesu Kristi fødsel. Juleevangeliet er den mest fantastiske gave til menneskeheten – Guds kjærlighet til oss alle. I Johannesevangeliet 3:16 finner vi kort fortalt grunnen til at Jesus ble født for oss: «For så høyt har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.» Gud elsker oss så høyt at han ga oss sin mest dyrebare gave: Sin enbårne Sønn.

Det er derfor ganske merkelig at vi i julen er så opptatt av å gi gaver til hverandre. Vi bruker mye penger når vi haster fra butikk til butikk for å finne passende gaver til våre kjære og venner. Selvfølgelig har vi i bakhodet et håp om at våre

gaver vil bli gjengjeldt. Men er dette virkelig julens ånd?

For å besvare dette spørsmålet må vi gå tilbake til den opprinnelige betydningen av jul slik det brukes på engelsk, Christmas. Ordet er en sammensetning av Christ`s Mass som igjen er avledet fra det gammelengelske Christes Maesse som henviser til feiringen av messen. Fjerner du Kristus fra julen, så du sitter igjen med ingenting, kun en meningsløs seremoni eller begivenhet. Dette er dessverre den måten mange i dag feirer jul på. Kristus er ikke lenger fokus for feiringen. Den mest fantastiske gave til menneskeheten er ikke lenger verdsatt. I stedet stresser vi rundt for å kjøpe gaver og gå i besøk, mens vi glemmer hvorfor vi feirer jul.

Hvordan kan vi få en meningsfull jul? Ved å sette Jesus som sentrum for vår feiring. Men fremfor alt ved å la Jesus få plass på det helligste stedet i våre liv - våre hjerter. Kristi fødsel vil bety så mye for oss når han blir født på ny i våre hjerter. På denne måten vil vi finne ekte glede og tilfredshet, fordi vi har fått den mest dyrebare gave fra Gud i våre hjerter.

P. JOHAN

EN VERDIG FEIRING

MOR TERESAS HELLIGKÅRING 4. SEPTEMBER 2016

Denne første søndagen i september, i Barmhjertighetens jubelår ble grunnleggeren av Barmhjertighetens misjonærer, Mor Teresa av Kalkota helligkåret. Begivenheten ble behørig feiret i St Paul menighet med vakker høymesse og kirkekaffe i skolens Gymsal, der menighetens unge bidrog med underholdning før servering av kaffe og kaker. (Se billedkavalkade) Dette ble virkelig en feiring i Mor Teresas ånd der menigheten fikk anledning til å ta imot hennes budskap om Guds Barmhjertige kjærlighet og de fattigste av de fattigstes spesielle plass i Herrens hjerte - gjennom film og utstilling av Mor Teresas virke.

Men en verdig feiring av Mor Teresas helligkåring er ikke over på en dag, det er et livslangt prosjekt – vårt kristne livslange prosjekt. Det er ikke fokus på en ekstraordinær kvinne som Kirken har helligkåret, men fokus på vår Herre og Gud som, fordi hun tillot Den Hellige Ånd å gjøre henne liten, ydmyk og overgitt, kunne bruke henne som redskap. For som hun selv sier: «Hellighet er aksept for Guds vilje. Hellighet er ikke en luksus for de få. Den er ment for deg og meg. Det er en enkel plikt: Fordi du lærer å elske, lærer du bli hellig, og for å være i stand til å elske, må du be. Min utvikling i hellighet avhenger av Gud og meg selv» ... «Alt starter med bønn. Uten å be Gud om kjærlighet, kan vi ikke ha kjærlighet og enda mindre være i stand til å gi det til andre» - Tar v i hensyn til dette i våre hverdager?

En verdig feiring er å lytte til, og å etterfølge Kristus, og bli hans overgitte redskap. Det er å tillate Den Hellige Ånd la Ordet blir virkelighet i våre liv. Det er ikke et moralsk eller sosialaktivistisk prosjekt, men en overnaturlig troens, håpets og kjærlighetens personlige relasjon. Det har fokus på, og avhenger av Gud: «Skinn gjennom oss, og vær slik i oss at alle sjeler vi kommer i kontakt med må føle din tilstedeværelse i vår sjel. Løft deres blikk og la dem se, ikke lenger oss, men

Jesus alene! Bli hos oss, da vil vi skinne slik som Du skinner; skinne slik at vi blir lys for andre, lyset o Jesus vil komme kun fra deg, intet vil være vårt, det vil være Du som skinner på andre gjennom oss». Ønsker vi å be denne bønnen? (Hele denne bønnen er trykket på s. 15)

En verdig feiring er å lytte til Ham - som på Korset sa: «Jeg tørster» og som forklarte Mor Teresa at han tørster etter sjelene og at han ber oss om å bringe dem til ham. «Dere er skapt for store ting, å elske og å bli elsket», sa Mor Teresa. Og det er når vi åpner oss for denne kjærligheten, at vi har mulighet for å slukke hans tørst. Men da er det «veldig viktig for oss at vi skjønner at kjærlighet, for å være sann, må være smertefull. Jeg må være villig til å gi hva det kreves for ikke å skade andre mennesker, og faktisk gjøre godt for dem» Vil vi dette? Har vi tro stor nok til stole på at Gud kan gjøre dette mulig også i våre liv? I så fall kan vi si at menigheten virkelig hadde en verdig feiring av en helgen som ganske sikkert ber for oss alle i Himmelen!

ANNE SAMUELSEN

Forrige side: Bilde og relikvie av Mor Teresa i kirken under messen

Over: Eriterisk barnegruppe synger under kirkekaffen

Til h: Klar til kirkekaffe

Under: Livlig prat under den fullsatte kirkekaffen

Under til h: Søstre og ministranter ved starten av messen

PEREGRINATIO
- EN HISTORISK BEGIVENHET

Den siste uken i september fikk menigheten ”Jesus på besøk”. Slik uttrykte sogneprest Dom Alois det i et intervju med BA i forbindelse med ankomsten av bildet av Den barmhjertige Jesus lørdag 24. september. Han forklarte at dette bildet ikke bare er et vanlig bilde, ikke bare et mer eller mindre vellykket maleri. Dette bildet bringer oss nærmere Jesu barmhjertighet. Ikke så rart at uansett hvor på kloden man kommer inn i en katolsk kirke, så møter man stadig dette bildet. Om det er langt borte som i Uganda eller Indonesia, eller nærmere hjemme som i Italia eller Østerrike, inviterer Den barmhjertige Jesus alle troende til bønn og til å stole på ham. Stole på hans barmhjertige og tilgivende kjærlighet.

Folk kommer til Jesus med sine synder og sorger, med tillit og ydmykhet. Foran Jesusbildet er det ikke tvil om at han elsker oss, og at han aldri skal avvise oss. Samtidig er Jesu budskap om ubegrenset barmhjertighet så vanskelig for mange å godta. Alt for ofte tenker vi slik som den eldre broren fra lignelsen om den bortkomne sønnen. Å tilgi og å ta tilbake det er greit nok, men å lage en fest for synderen, nei, det er for mye... Likevel, det er denne forståelsen av rettferdighet Jesus forteller oss om. Straff tilhører denne verden, mens kjærlighet og tilgivelse er det kristne budskap.

Denne uken i september, da bildet og relikvier av den hellige Faustina og den hellige Johannes Paul II kom til vår menighet, var en festuke. Menigheten ble innviet til Jesu barmhjertighet. Troende fra alle verdens kanter samlet seg til prosesjon på lørdag og til andakter alle dager den påfølgende uken. Det var troende i kirken hele dagen også utenom de organiserte andaktene. Den barmhjertige miskunns rosenkrans ble bedt på flere språk. «For hans smertefulle lidelses skyld, miskunn deg over oss og over hele verden». Jesusbildet dro videre på peregrinatio – pilegrimsferd – til Sogn og Fjordane, så videre til Stavanger før det dro tilbake til Polen. Men en kopi av bildet henger i kirken over den hellige Josefs alter hvor også relikvier av de to helgenene som er så knyttet til budskapet om Guds miskunn er plassert.

Barmhjertighetens år er snart over, men la oss ikke glemme hva pave Frans skrev i Misericordiae vultus ved inngangen til Barmhjertighetsåret: «Barmhjertighet er ikke en motsetning til

Til venstre, øverst: Bildet og reliviene blit tatt imot på Muséplass

Til venstre nederst: Prosesjon til St. Paul kirke

Oppe til høyre: Jesus, jeg stoler på deg!

Under til høyre: Relikviene har fått fast plass på det nye alteret under Josefstatuen; St Faustina til venstre og St JohannesPaul II til høyre

rettferdighet, men uttrykker snarere Guds måte å nå synderne på, ved å gi dem en ny sjanse til å se på seg selv, omvende seg og tro… Hvis Gud skulle begrense seg til rettferdigheten alene, så ville Han slutte å være Gud, og ville i stedet være som mennesker, som bare er opptatt av respekt for loven. Rettferdighet er ikke nok i seg selv. Erfaring viser at rettferdigheten alene vil føre til dens destruksjon. Derfor går Gud dypere enn rettferdigheten med sin miskunn og tilgivelse».

Og hvis noen fortsatt synes at ordet «peregrinatio» ikke har noen naturlig plass i det norske språk, så er det helt riktig, for det finnes ikke noe godt norsk ord som beskriver en slik spesiell hendelse. Vi har ord for mennesker som reiser til hellige steder; pilegrimsreise, men ikke for hellige objekter som er på reise, det som i katolske land kalles: Peregrinatio, peregrination, la peregrinación, peregrynacja. Dette et av disse ordene som mangler for å kunne skildre nyanser i det katolske fromhetsliv.

KATEKESE FOR 3-6-ÅRINGER

Det er fortsatt mulig å melde seg på Den gode hyrde katekese for 3-6-åringer.

De møtes annenhver lørdag 10.00-11.30 på St Paul skole.

Kontakt:
Reidun Jofrid Kleppestrand,
reidunjofrid@gmail.com

«JESUS, JEG STOLER PÅ DEG»

PREKEN AV BISKOP LESZEK LESZKIEWICZ

Kjære søstre og brødre

Vi er kommet sammen for å be med ordene «Jesus jeg stoler på deg» ved bildet som formidler Guds miskunns mysterium til hele verden. Vi vet at hele verden og hver enkelt en av oss trenger miskunn, slik at vår verdighet som Guds barn blir synlig og vi kan bli jordens salt og verdens lys.

Hva kan vi gjøre for at det vi gjør i dag ikke bare blir tomme ord som ikke bærer frukt? La oss gå inn i våre hjerters innerste kammer og der finne det sted hvor vi kan ha kontakt med Gud og dermed bli omdannet til Jesu Kristi disipler. Det sted som forsikrer oss at alt det vi gjør her i dag er en virkeligheten dypt forankret i Guds vilje. La oss søke i våre hjerter etter det rom som gjør oss åpne for virkningen av Guds Miskunn i denne verden som er rundt oss.

Hjertets innerste kammer er der hvor vi kan lytte til Guds ord. Uten dette blir vi bare støyende og uforutsigbare personer. Gud kommer til oss i sitt Ord for å berike oss med sin visdom og vise oss riktig retning i våre liv. Pave Frans sa at «Bibelen er ikke til for at den skal legges i en bokhylle, men for at dere bruker den og leser den ofte.» Les Den Hellige Skrift sammen, slik som dere driver idrett eller går på shopping sammen. Hvorfor ikke lese Bibelen sammen – to, tre eller fire? Ute i naturen, i skogen, på stranda, på kveldstid med levende lys? Dette vil bli strålende erfaringer for dere. Les med konsentrasjon, ikke overfladisk som man leser en komiserie. Kikk aldri på Bibelen i full fart, men spør Gud hva Han vil si gjennom sitt Ord, Ord hvis makt kan endre livet og gjøre det vakkert.
Finnes det dette rommet i mitt hjerte?

Et annet viktig rom i vårt hjerte hvor vi forener oss med Gud, er vår evne til å tilbe Gud i Det hellige sakrament. Derfor er det viktig å spørre seg selv: Hvordan er min tro på Kristi levende eksistens i Eukaristien? Tror du virkelig at Han er der? De som ønsker å leve ut Guds Miskunn må være i stand til å være stille foran Brødets og Vinens mysterium; Brødet og Vinen som forvandles til Kristi Legeme og Blod og som ofres for verdens frelse. Den som ikke er i stand til å være stille foran denne virkeligheten og tilbe Gud slik i sitt hjerte, kan ikke med sann entusiasme rope ut Evangeliets store håp og glede - sannheten om at Gud kommer til alle menneskene gjennom Jesus Kristus.

Pave Frans sier: «Dere må få næring i dette sakramentet for at dere som brødre skal kunne samarbeide og bygge Kirken og endre verden. Jeg oppfordrer dere alle til at dere, om mulig hver dag, men i alle fall i vanskelige situasjoner i livet, kommer til det hellige sakrament; Kristi uendelige kjærlighet og barmhjertighets sakrament. Dette sakramentet finnes i våre kirker, ofte i en nokså glemt tilstand. Dere må snakke med Ham liksom barn snakker, dere må lytte til Ham i stillhet, stole på Ham og overgi dere til Ham.» Finnes det i mitt hjerte rom for tilbedelse av Jesus, Gud Sønn, som lever i det hellige Sakrament?

Og til slutt, det tredje stedet i vårt hjerte er det kristne vitnesbyrd som vi gir til alle som vi møter på vår vei i hverdagen. Det er dette rommet, denne dimensjonen, hvor vi som kristne er forpliktet til å vise Guds miskunnsrike kjærlighet til våre brødre og søstre. Det er ikke mulig å leve et virkelig kristent liv bare for seg selv. Når vi bare tenker på oss selv, er Gud fjernt fra oss og vi lukkes inne i egoismens harde skall. Lyden av skallet som knuses kan høres, men den skaper ikke entusiasme. Men når vi går ut av oss selv, til periferien av vår trygge hverdagslige virkelighet og deler Evangeliets glede frivillig og gratis, da er vi overbevisende, og våre handlinger bærer frukt. Jo lengre vi er ute i periferien fra vårt ego, desto mer vil evangeliets dynamikk være tilgjengelig og

desto mer vil verden trenge oss for at vi virkelig kan være jordens salt og verdens lys.

Pave Frans sier: ”Jeg oppfordrer alle til å gå dypere og dypere inn i Guds logikk, Korsets, og kjærlighetens logikk, det å gi av seg selv, gjøre seg selv til gave. Dette er logikken som gir liv. Å følge Kristus, å være sammen med Kristus, innebærer at vi må gå ut av oss selv, ut fra en trett og rutinemessige opplevelse av troen, ut fra fristelsen til å lukke seg selv inne i kjente rutiner, som til slutt fører til at vår horisont stenges for Guds skapende virkning. Hvis vi ønsker å følge Ham og være med Ham, da kan vi ikke være tilfreds med å være innenfor gjerdet sammen med de 99 sauene. Vi må, sammen med Ham; gå ut for å finne den ene sauen som har gått seg bort, den som er lengst borte.»

Finnes det i mitt hjerte rom for å gå ut til verdens periferi med mitt kristne vitnesbyrd?

Søstre og brødre: Det er godt å være sammen her i dag. Gud regner med oss og gir oss sin velsignelse. Måtte hver og en av oss slutte seg til dette gledesrop som går ut i verden og frembærer Kristi Evangelium om den barmhjertige Gud som valgte å være sammen med sitt folk og å lede det

folket på livets stier. Så mye er avhengig av oss selv og vårt engasjement. Måtte vår tro, som vi vitner om i dag foran det bildet av den Barmhjertige Jesus og vår bønn «Jesus jeg stoler på deg», være det gode budskap for verden, budskapet som gir håp for et vakkert liv, og et liv som er i den gode Faders hender og som Han velsigner. Må dette skje.

Amen

Over: Etter messen i Bø kyrkje ved Leirvik i Sogn og Fjordane
Til høyre: Bilen med bildet på tur på smale Vestlandsveier

NYTT ANSIKT PÅ MENIGHETSKONTORET

Fra 1. november har Pål Augland tiltrådt som vikar for menighetssekretæren. Pål er godt kjent i menigheten som konfirmantkateket, lærer på ekteskapskurs og tidligere ungdomsarbeider.

JOHN HENRY NEWMAN: "RADIATING CHRIST"

***Kjære Jesus**, hjelp oss å spre din duft hvor enn vi går.*
Overstrøm våre sjeler med Din Ånd og Ditt Liv.
Gjennomtreng og omfavn hele vår eksistens,
slik at våre liv blir en eneste utstråling av ditt.
Skinn gjennom oss, og vær slik i oss
at alle sjeler vi kommer i kontakt med
må føle din tilstedeværelse i vår sjel.
Løft deres blikk og la dem se,
ikke lenger oss, Jesus alene!
Bli hos oss, da vil vi skinne slik Du skinner;
skinne slik at vi blir lys for andre,
lyset, o Jesus vil kun komme fra deg,
intet vil være vårt,
det vil være Du som skinner på andre gjennom oss.
La oss derfor prise deg slik du vil,
ved å skinne på dem omkring oss.
La oss forkynne Deg uten å forkynne,
ikke ved ord, men ved eksempel
ved den gripende kraft,
den gode innflytelse i det vi gjør,
den tydelige kjærlighet våre hjerter har til Deg.

NYTT FRA ORGANISTEN

JULEKONSERTER
Onsdag 7. desember kl 21.00
St. PaulKorets julekonsert

Lørdag 10. desember kl 16.00
Vi synger julen inn!
Barnekorene og St. PaulKoret

FREDAGSKONSERTER

Det vil bli konserter **hver fredag** i perioden januar tom april neste år (ikke på langfredag!). Konsertene er et samarbeid mellom St. Paul menighet og Orgelklubben Ferdinand og er beregnet å være ca 40 min. Det vil bli en kjekk måte å avslutte arbeidsuken på.

Konsertene begynner kl. 17.00.
Første konsert vil være fredag 6. januar.

UTROLIGE UKER PÅ
VERDENSUNGDOMSDAGENE

AV ANJA ZAWADZKA PERSVOLD (TIDLIGERE LEDER AV STUDENTLAGET FIDES)
FOTO: KATARINA LINDBERG

Det er så stille på bussen, så tomt i gatene. Etter to uker på verdens største festival, kan overgangen til hverdagen bli brutal. I løpet av to uker har jeg kjørt kollektivtrafikk med livekonserter: kristen allsang. Jeg har møtt så mange mennesker, snakka med fullstendig fremmede unge, blitt kjent med kristne fra andre kontinenter, utveksla pins, bånd, klistremerker, dansa nye danser, ledd, sunget, altså en hel rekke handlinger som aldri ville falt meg inn i hverdagen. Kirken er så full av liv, av glede, jeg har møtt så mange unge som virkelig ikke er det pave Frans omtaler som 'unge pensjonister'.

Jeg var med Norges Unge Katolikkers pilegrimstur til verdensungdomsdagene i Kraków. Vi møttes – omtrent 170 pilegrimer – i nye St. Gudmund kirke på Jessheim mandag 18. juli. Spente, forventningsfulle deltagere og ledere, kjente og ukjente, gamle og nye venner. Biskop Bernt feiret utsendelsesmesse for oss på tirsdagen, og så fløy vi avsted – og du vet du er på pilegrimstur med NUK når pater Pål, i mikrofon, synger bordbønn før maten på flyet! Allerede da begynte allsangen.

Den første uka i Polen bodde vi i vertsmenigheter i bispedømmet Tarnów, og er det én ting vi alle var enige om: polsk gjestfrihet er uslåelig! Vi åt tradisjonell polsk mat og vi lærte fort at middag per definisjon er minst to retter, samt dessert. Etterhvert ble vi mestere i ringdans, bare spør en av oss om vi kan lære deg å danse belgijka. Bispedømmet vi bodde i er kjent for å være en region med sterkt troende mennesker. For mange av oss var møtet med en helkatolsk landsby noe nytt, det satte preg på oss at de fleste innbyggerne, unge og gamle, var så ivrig engasjerte i det frivillige arbeidet i menigheten, og hvordan det å være praktiserende kristen er en helt naturlig del av samfunnet. Jeg ble møtt med en hverdagstro som gav meg mer mot til å stole på Gud og til å huske på Gud ikke bare i vanskelige situasjoner, men også i tilsynelatende uvesentlige øyeblikk. Etter en uke i vertsmenigheten, måtte vi ta et sørgelig farvel med vertsfamiliene våre, vi var fylt med glede over deres gavmildhet, og sekkene våre var fylt med skikkelige polske matpakker.

Den siste uka begynte verdensungdomsdagene på ordentlig. De fleste av oss bodde på en skole, mens noen bodde i vertsmenigheter. Vi hadde katekese på formiddagen, og var så heldige å få låne den danske biskopen Kozon den ene dagen, så vel som pater Hallvard Hole og pater Khiem som kateketer de andre dagene. Ettermiddagene dro vi i grupper på seks-sju stykker inn til Kraków, hvor vi deltok på felles program,

gudstjenester, hadde måltider og ble kjent med pilegrimer fra andre land. Krakóws gater var fylt med sang og dans og flere hundre tusen pilegrimer, gamlebyen føltes ikke gammel, men ung.

Jeg var på legebesøk med noen som hadde vondt, og sykepleieren sa «legg smerten i Guds hender». Det er meg uvisst om det var sarkasme eller ikke, men jeg ble rørt av den nære forbindelsen mellom hverdagens tyngde og det å søke hjelp hos Gud. Pave Frans fortalte på verdensungdomsdagene i Kraków at vi skal være brobyggere, at vi skal holde sammen. For å holde sammen som et åndelig fellesskap, er det grunnleggende at vi holder oss fast til Gud. At vi stoler på Guds miskunn, Hans uutømmelige kjærlighet til oss, vi må bare tørre å si: «Jesus, jeg stoler på deg». WYD-sangens refreng er hentet fra Bergprekenen: «Salige er de barmhjertige, for de skal få barmhjertighet», vi lærte å synge det på polsk. Verdensungdomsdagene bar sterkt preg av Guds barmhjertighet, både den hellige Faustyna og Johannes Paul II, barmhjertighetens disipler i vår tid, er nært knyttet til Kraków. Mange av oss kjenner bønnen fra før av, men for mange var

også denne pilegrimsturen en tid vi lærte å be den Guddommelige miskunns rosenkrans.

Midt i blant folkemengden på WYD, kan det være uforståelig hva i alle dager som kan binde sammen over to millioner mennesker. Vi vandret på pilegrimstur til Campus Misericordia – en stor gresslette utenfor Kraków, hvor vi hadde aftenbønn og sakramentsandakt på lørdag, overnattet, og feiret messe sammen med pave Frans på søndagen. Under aftenbønnen tente vi alle lys. Stillheten og roen senket seg over gressletten, mørket ble gradvis opplyst av tusenvis av stearinlys – pilegrimer knelende mot Kristus under sakramentstilbedelsen, vi var slitne og skjøre, men forenet av felles-skapet. På søndagens pavemesse var det glovarmt, alle ønsket og ba om at det skulle komme regn. Med én gang messen var ferdig, begynte det å høljeregne! Veien tilbake til skolen viste seg å bli mye lengre enn vi først antok, vi gikk i regn, lyn, torden og vind i flere timer. Man kan tenke seg at ungdommen nå til dags ville sutret og klaget på slikt uvær, men jeg skal si deg at vi var slitne, men i godt humør. Til og med etter 13 kilometer hadde vi vitser på lager, og hadde det moro. Maten vi fikk på skolen gav oss varmen tilbake, og vi kunne allerede mimre over den utrolige turen vi nettopp hadde gjennomført. Nå, når jeg går igjennom de stille gatene og tomme bussene, smiler jeg for meg selv og tenker tilbake på disse på utrolige, velsignede ukene i Polen.

FAKTA OM VERDENSUNGDOMSDAGENE 2016

19. juli – 2. august 2016

Ca. 250 unge mennesker fra Norge

180 reiste med Norges Unge Katolikker, i tillegg til turer organisert av Vietnamesisk pastoralsenter, Elisabethsøstrene, Filippinsk sjelesorg, St. Franciskus Xaverius menighet og andre.

Ca. 40 ungdommer fra St. Paul menighet totalt

Avslutningsmesse ca 1,8 – 2,2 millioner

LIVETS GANG

Døpte:
Vanessa Kadzior
Hannah Isabelle Ambroy Turøy
Matylda Wieczorek
Emma Dociou
Tam Binh Dang
Jenny Issa
Ramsey Vijayakumar
Aihoa Eguidazu-Matrinez
Samatha Grace Cubangbang Alba
Ellinor Aase Robberstad
Ethan Abishai Gunarajah
Amelia Marie Mc Kevitt
Ryszard Kvalvik Adamowicz
Mary Jennica Mariyampillai
Aymeric Alexander Ambroise Brodie of Brodie
Ezra Rey Andong Sandø
Wilhelm Alexander Hanøy Zachariassen
Isak Yesaf Semere
Sophia Mejia Mellingen
Meja Zlabyte
Paula Stanciukaite
Carl Vincent Daniel Jeannin Stave
Kenzie Mejia Knudsen
Gabriel Marcin Michalik
Julia Amelia Pacholek
Sara Mussie Castellon
Magnus Alexander Tepper Solbue
Jason Byron Barrera
Alexander Thunestvedt
Filip Indyk
Alexander Jesuthasan
Ysabella Joelia Fate Calucag
Rico Thomas Myhre
Tobias Czajkowski
Emily Sebastian Berland
Merina-Hadas Ginbot
Janice Lisofie Timbal Sabkowski
Kornelia Fasmer
Benjamin Wiig Rindheim
Amelia Beata Olakowska
Selihom Bereket Hagos
Merina -Hagas Ginbot
Santiago Strand-Cardoso
Emelina Strand
William Ottar Hauge Kristiansen
Jillian Allison Que Chua
Gabrielius Duldulao Skarbalius
David Simon Hasselgren
John Michael Dao Jarabelo
Amelia Karpinska
Linda Semir Debresen
Sofia Kardina Bartosevic
Casroy Charlioes Cruz Garus
Xandria Batitin Wiik
Wiktor Maksimilian Leczkowski
Ellen Szczesny
Henrik Midtbø
Gabriel Stenfeldt
Leona Mercedes Trones Barrera
Selma Andrea Sissener Jonasson
Alexander Vittor Drange
Isaac Gabriel Marchong Kjærland
Martin Si Nam Hoang Nguyen
Alexis Saysaw Aarestrup Krayou
Oskar Kot Olsen
Jakob Michal Kopera
Philip Andrew Masiaga-Svarthumle
Pawel Klimowicz
Maja Vanessa Sienkiewicz
Ragna Janson Litlere
Thomas Mussie Teklegergis
Shani Yosief Okbazghi
Karen Sofie Dar
Jonas Labtic Dar
Ian Antipala Næss
Audrey Midtun Martin

Vigsel:
Sarah Uhlig og Christian Reidelbach
Miriam Lund Nordeide og Aleksander Maubach
Iwona Katarzyna Zarzycka og Batrosz Leczkowski
Ewa Stenfeldt og Erik Stenfeldt
Julia Essers og Benjamin Gullanger
Evy Hestnes og Abel Isaias Araya
Jocelyn Russiana Operiano og Mark Anthony Durante Masaganda
Karina Therese de Gaust Hunderi og Glesniel Perez Montalvo
Eirin Dåvøy og James Russell Alvorez Bajenting
Elisabeth Le og Amund Myrseth
Urszula Malgorzata Latowska og Tomasz Krzysztof Matuszczyk

Døde:
Richard Joys
Robert Spencer
Mark Dominic Mejia
Ole Johan Iversen
Patricia Osvold
Pushpaseel Lan Saverimuthu
Maria Fett
Filip Indyk
Lorenzo Gonzales
Sr Maria Rosa (Elfriede Höfling)
Marcelo Oteiza
Czeslaw Josef Jachimowski

Tatt opp i kirken:
Anne Mari Greve Myrvold
Mona Elisabeth Bromley

MESSER OG LITURGIER I ST. PAUL MENIGHET

BERGEN

ST. PAUL KIRKE
Søndag
Kl 09.00 Messe på norsk.
Kl 11.00 Høymesse på norsk med kirkekaffe.
Kl 13.00 Messe på forskjellige språk: 1. søndag: familiemesse, 2. søndag: vietnamesisk, 3. søndag: spansk, 4. søndag: tamil.
Kl 15.00 Messe på polsk.
Kl 16.15 Messe på fransk (2. søndag i måneden).
Kl 18.00 Messe på engelsk.
Kl 19.30 Messe på polsk.
Kl 13.00 Ingen messe kl 13 i sommerferien.

Mandag
Kl 11.00 Messe m/kirkekaffe.
Kl 18.00 Tilbedelse på tamil. (Rosenkrans i oktober og mai. Korsvei i fastetiden.)
Kl 19.00 Messe på tamil

Tirsdag
Kl 18.00 Rosenkransbønn og tilbedelse. (Unntatt juli og aug.)
Kl 19.00 Messe på norsk med kirkekaffe i Birgittakjelleren.

Onsdag
Kl 17.00 filippinsk messe
Kl 18.00 Tilbedelse på vietnamesisk (Rosenkrans i oktober og mai. Korsvei i fastetiden)
Kl 19.00 Messe på vietnamesisk

Torsdag
Kl 19.00 Messe på norsk

Fredag
Kl 09.20 Skolemesse (unntatt skoleferien og ved skolefri)
Kl 19.00 Messe på norsk
(1. fredag i måneden: polsk).
Ca. kl 19.40 Sakramentsandakt. (Unntatt juli og august).
Anledning til skrifte.
1. fredag i måneden er messen og tilbedelsen på polsk. Det er tilbedelse og skriftemål fra kl 18.00. Messe kl 19.00

Lørdag
Kl 18.00 Messe på latin (søndagens messe).
2. lørdag i måneden: Filippinsk messe kl 18.
Messer for førstekommunionsbarna kl 13.15 og for konfirmantene (Florida) kl. 12.00 kunngjøres i katekeseplanen.
1. lørdag i måneden:
Messe på litauisk kl 16.00
2. lørdag i måneden: vietnamesisk messe kl 11.00
Messeplanen legges ut på menighetens hjemmeside hver måned.

Rosenkransbønn
kl 18.00 tirsdager hele året unntatt i sommerferien.

Korsveiandakt
i fastetiden på fredager kl 18.30.

Åpen kirke
Kirken er åpen (sidedøren fra kirketunet/skoleplassen) i skoletiden, dvs. hverdager mellom ca. kl 08.30 - 14.00.

Skriftemål
Det er anledning til skriftemål i kirken hver fredag under sakramentstilbedelsen (ca. kl 19.40-20.20), lørdag fra ca. en halv time før aftenmessen, og søndag ca. kl 10.00-10.45 (ta kontakt i sakristiet) og en halv time før engelsk messe. Presten er i skriftestolen i kirken eller i sakristiet.
Skriftesamtaler er mulig etter avtale, på prestens kontor.

MARIAS MINDE
Nylandsveien 31, 5038 Bergen.
Messetider: Lørdag, søndag, mandag: kl 10.00.
Tirsdag- fredag: kl 09.00.
2. og 4. søndag kl 12: Messe på polsk

HORDALAND FORØVRIG

ST. OLAV SENTER, Finnesveien 57, 5700 Voss.
1. søndag i måneden kl. 11: messe på polsk/ norsk
2. søndag i måneden kl. 11: Messe på engelsk
3. lørdag i måneden kl. 17: messe på polsk
3. søndag i måneden kl. 11: Messe på norsk
4. søndag i måneden kl. 11: Messe på norsk

OEN BEDEHUS
4. lørdag i måneden kl. 18.00: messe på engelsk og filippinsk

AUSTERHEIM, KYRKJELYDSHUSET
4. søndag i måneden: messe på eng/fil kl. 13.00

ALVERSUND (Alversund kyrkje)
3. søndag i måneden: Messe på polsk kl. 11.

NORHEIMSUND (Norheimsund kyrkje)
2. lørdag i måneden: Messe på polsk kl. 17.

VIKTIG: Endringer forekommer, sjekk oppdatert informasjon på hjemmesiden bergen.katolsk.no under Messer.

UWAGA: W związku z tym, że czasem mogą nastapić zmiany, proszę sprawdzać bieżące informacje na stronie internetowej parafii bergen.katolsk.no - Messer.

IMPORTANT: Changes might occur, please check updated information on the St Pauls website bergen.katolsk.no under Messer.

SOGN OG FJORDANE

FØRDE (bedehuset)
Søndag kl. 10.00 (norsk)
Søndag kl. 12.00 (polsk)
Hver 3. søndag i mnd kl. 13.00 Engelsk/ filippinsk

FLORØ (Florø kyrkje)
Hver 2. søndag i mnd kl. 15 Engelsk/tamil
Hver 3. søndag i mnd kl. 15

NORDFJORDEID (Eid kyrkje)
Lørdag kl. 13 unntatt
annenhver 2. lørdag i mnd kl. 17 Engelsk/tamil

LOEN (Loen kyrkje)
Lørdag kl. 16.00

LEIRVIK (Bø kyrkje)
Hver 2. søndag i mnd kl. 17.00

SOGNDAL (Fiskehytta)
2. lørdag i mnd kl. 12.30 annenhv. mnd. Eng/tam
3. lørdag i mnd kl. 12.30 (engelsk/filippinsk)

LEIKANGER (bedehuset vis a vis kirken)
4. søndag i mnd kl. 17.00

FLEKKE (Stillehuset, UWC)
2. søndag i mnd kl. 19.00

VIK I SOGN (Vik kyrkje)
1. søndag i mnd kl. 17.00

ÅRDALSTANGEN
1. lørdag i måneden kl. 17 (polsk)
3. søndag i måneden kl. 17 (polsk)

MENIGHETENS NETTSIDE: BERGEN.KATOLSK.NO

For å få oppdaterte nyheter, gå inn på menighetens nettside. Adressen er: **bergen.katolsk.no**

Her finnes mye informasjon om alt som skjer i menigheten, både messer og andre aktiviteter.

Bilder og referater fra ting som har skjedd er det også her.

JULEMESSER I SOGN OG FJORDANE

Førde
25. desember kl 10.00 og kl 12.00
1. januar kl. 10.00 og kl 12.00

Leikanger
25. desember kl. 17.00

Nordfjordeid
31. desember kl. 13.00

Loen
24. desember kl. 16.00
31. desember kl. 16.00

Vik i Sogn
1. januar kl. 17.00

KATOLSK FORUM

Programmet for våren er ikke endelig fastsatt, men her er datoer og et av temaene som blir tatt opp:

17. jan Tema ikke bekreftet

21. feb Bjørn Are Davidsen,
Tema: "Kristen tro? Vi lever da tross alt i 2016! Hvordan forsvare den kristne tro i møte med dagens mennesker?"

21. mars Henning Laugerud,
Tema: "Reformasjonen: den største katastrofe i norsk historie?"

18. apr Peder Solberg,
Tema: "Evolusjons-læren: på hvilken måte utfordrer den Kirkens tro på skapelsen og syndefallet?"

Møtene er på personalrommet, St. Paul skole
Inngangspenger pr. foredrag kr. 30

Styre: Erik Andreas Holth, Hjørdis Danbolt, Erik Andvik og Magny Hatlebakk
Kontakt: erik.andvik@katolsk.no

Solstrands Begravelsesbyrå as

Vi ønsker å bidra
til en verdig gravferd

Døgnvakt
55 55 16 16

Velkommen til Solstrands Begravelsesbyrå

Solstrands begravelsesbyrå hjelper deg med alle de vanskelige gjøremål som dukker opp i forbindelse med gravferden. I den vanskelige tiden når en av ens nærmeste er gått bort, velger de fleste å overlate de nødvendige gjøremål til begravelsesbyrået. Vi ordner alt papirarbeid, transporter, blomster, musikk, sanger og dødsannonser. Vi sørger også for at de aktuelle støtteordningene kommer til anvendelse.

Hermann Foss gate 11, 5007 Bergen
Telefon: 55 55 16 16
Telefaks: 55 31 48 27

Avd. Laksevåg:
Damsgårdsveien 210
Telefon: 55 34 35 90

E-post: post@solstrands.no
www.solstrands.no

ST. PAUL MENIGHET

Menighetskontoret
Nygårdsgaten 3, 5015 Bergen
Kontonr: 3624.07.60031
http://bergen.katolsk.no

Menighetssekretær
Tlf. 55 21 59 50
May Bull Wingaard (permisjon)
Pål Augland (vikar)
Mand., tirsd., torsd. og fred. kl 10.00 -15.00. Onsd. 14.00-1800

Sogneprest Dom Alois Arnstein Brodersen Can Reg.
alois.brodersen@katolsk.no
Mobil 482 77 282

Kapellan P. Edmund Reginald Saveripillai O.M.I.
reginald.sav@katolsk.no,
Tlf. 55 21 59 68 Mob.467 75 340

Kapellan/skoleprest Dom Lukas Lorf-Wollesen Can. Reg.
Lukas.Lorf-Wollesen@katolsk.no Mobil 976 05 327

Kapellan P. Johannes Bjørn Tao Quoc Nguyen,
Tao.Nguyen@katolsk.no,
Tlf. 55 21 59 69 Mob.951 08 097

Kapellan Piotr Gąsior,
Piotr.Gasior@katolsk.no
Tlf. 55 21 59 57 Mob.479 75 712

Kapellan Johan Dumandan
johan.dumandan@yahoo.com
Mobil 474 74 176

Kapellan Janusz Batko,
Janusz.Batko@katolsk.no
Tlf. 55 24 41 13 Mob.990 98 456

Kapellan Erik Andreas Holth
Erik.Andreas.Holth@katolsk.no
Tlf 924 89 033

Pater Aage Hauken O. P.
Finnesveien 57, 5700 Voss
Tlf. 56 51 19 64 Mob.928 82 029

Kapellan i Førde p. Marek Zur, marcus.zur@wp.pl
Mobil 474 69 946

Diakon Henrik von Achen
Henrik.Achen@katolsk.no
Tlf. kontor 55 58 31 20
Priv. 55 16 27 38

Katekese: Tlf. 55 21 59 56
Stefan Bivand, konfirmant-katekese, mandag 10-14
og tirsdag 10-12,
stefan.bivand@katolsk.no
Reidun Jofrid Kleppestrand, barnekatekese, fredag 10-14,
reidunjofrid@gmail.com

Menighetsmedarbeider
Anne Samuelsen,
anne.samuelsen@katolsk.no
Tirsdag og torsdag kl 10-14
Tlf. 55 21 59 56

Kantor Amund Dahlen
amund.dahlen@gmail.com
Mobil 922 37 635

Sakristan Vu Thi Lac
Tlf.981 80 363

Vaktmester Paul Nguyen
Tlf. 55 21 59 52
Mobil 909 82 092

Fransiskus Xaverius-søstrene, Marias Minde
Tlf. 55 55 99 60

Søstrene av det Hellige Kors,
Marias Minde
Tlf. 55 55 99 60

Missionaries of Charity
Nygårdsgaten 3
Tlf. 55 21 59 70

Menighetsrådet

Alois Brodersen, formann
Quốc-Long Nguyễn- leder
991 62 326
Anne Samuelsen
Robert Dayanandan - PRO repr
Saul Garcés Borques
Maria Cristina E. Hesjedal
Eugene Sebastian
Krzysztof Śledzki
Johan Falkenberg
Nguyễn văn Mến
Arne Kleppestrand - nestleder
Ryszard Marek Ukraiński

Fra Førde
Marcin Fojcik
Paweł Mielnik
Traute Dvergsdal

Fra Voss
Marisa Taylor
Damian Kalawski

St. Paul Menighetsblad
Nr. 2. November 2016. 46. årgang.
Redaktør: Hege Askvik
E-post: hege.askvik@enivest.net

Kontonr: 3624 07 60031
Formgivning: Redaksjonen
Trykk: Molvik Grafisk AS. Opplag: ca 6600
Frist for neste nummer: 27. februar 2017

B

NORGE P.P. PORTO BETALT

DISTRIBUERT AV POSTEN NORGE

posten

Ved flytting, husk å melde adresseforandring! Ettersendes ikke ved ved varig adresseforandring, men returneres til avsender med opplysning om den nye adressen.

Returadresse: ST. PAUL KATOLSKE KIRKE, Nygårdsgaten 3, 5015 BERGEN

ALLESJELERSDAG

På Allesjelersdag var en gruppe på omtrent 35 personer samlet på Møllendal. Vi gikk i prosesjon med rosenkransbønn rundt på gravplassen. Det ble sunget salmer, bedt og tent lys på graver til prester, søstre og andre som var begravet her.

***"Vi ber deg for våre kjære avdøde** og for alle mennesker som er gått bort fra denne verden. Før dem inn i ditt rike, hvor også vi håper å komme, så vi sammen kan frydes ved synet av din herlighet.*

***Da skal du tørre** hver tåre av våre øyne, og vi skal se deg, vår Gud, som du er, bli deg lik i all evighet og uten opphør prise deg. Ved Kristus, vår Herre."*

